

[Handelsministeren.]

ser op, men at det arbejde, der er i gang, bliver gjort færdigt, så at ikke — om jeg må udtrykke det på den måde — den nølen, der har været vist fra visse private organisationers side, nu skal belønnes med, at de oplysninger, de har kviet sig ved at komme frem med, skal forblive hemmelige. Det har utvivlsomt sin store betydning, at der kommer en vis offentlighed og åbenhed på dette område, og dertil har denne kommission med det betydelige arbejde, der allerede er offentliggjort, og de sikkert betydelige arbejder, der endnu forestår, kunnet bidrage væsentligt.

Jeg må derfor foreslå, at kommissionen får lov til at fortsætte sit arbejde. Om dette skal ske på den måde, som det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen foreslog som en mulighed, nemlig ved en præcisering af, hvad der skal lægges i lovforslagets § 2, eller ved, at dette lovforslag ikke bliver vedtaget, finder jeg underordnet; det afgørende må være, at det arbejde, der er i gang, får lov at blive fuldført. Kan det opnås ved, at vi i det udvalg, der nu måtte blive nedsat, får præciseret, at det skal ske, kan jeg selvfølgelig ikke have noget imod, at lovforslaget bliver vedtaget. Men jeg finder, at der må skabes sikkerhed for, at det arbejde, der er påbegyndt, kan blive ført til ende.

Ordføreren for forslagsstillerne (Weikop):

Efter den sidste udtalelse af den højtærede handelsminister og efter det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersens udtalelse er der jo i hvert fald fuld enighed om, at trustkommissionen skal ophæves, når dette arbejde er tilendebragt. At vi så ikke er tilfreds dermed, er en anden sag, men så meget er dog i hvert fald klart slået fast.

Det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen sagde, at når socialdemokraterne i sin tid ønskede, at trustkommissionen så hurtigt skulle udarbejde et forslag til monopollov, var det, fordi man gerne ville væk fra krigstidens lovgivning — det var vist det ærede medlems ord — man ville over til en permanent lovgivning. Må jeg minde om, at dengang trustkommissionen skulle have en sådan fart på, mente kommissionen egentlig ikke selv, at den kunne gøre arbejdet så hurtigt færdigt; men det skulle

altså være færdigt dengang, det krævede man fra socialdemokratisk side, og det blev jo også færdigt. Dernæst dette med, at man ville over til en mere permanent lovgivning. Jeg tror, at en del af det arbejde, der gøres i trustkommissionen, vist i virkeligheden gøres i monopoltilsynets sekretariat, eller i hvert fald i monopoltilsynet under en eller anden form. Men monopolloven var jo ikke slutstenen; der blev senere gennemført en lov om indseende med priser, og når man ved, hvad denne lille lov har betydet af arbejde, må man nok spørge: vil man blive ved at tilstræbe så voldsomt et arbejde? I monopoltilsynets beretning for 1956 siger man nemlig, at denne lov, der i og for sig ikke er af stort omfang, alligevel fordrer meget tidkrævende undersøgelser. Når monopoltilsynet selv siger sådan, kan det jo ikke være helt små ting der, er tale om, og jeg synes, man skal være noget varsom på dette punkt.

Det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen stillede mig det direkte spørgsmål, om jeg ville hindre undersøgelser af erhvervslivets forhold. Nej, det vil jeg da ikke; jeg har jo selv været med til at vedtage monopolloven, og den giver jo adgang til at undersøge erhvervslivets forhold. Det ærede medlem spurgte også, om vi var bange for, at disse betænkninger blev offentliggjort. Nej, det har vi da heller ikke været; vi har bare villet have arbejdet afsluttet inden for en rimelig tid; det er overhovedet ikke noget problem for os, og sådan set er der ikke nogen uenighed om dette. Jeg forstår ikke, hvorfor det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen stiller mig sådan nogle mærkelige spørgsmål, men det ærede medlem må vel mene, at det har en vis vægt over for visse kredse.

Det ærede medlem hr. A. C. Normann spurgte, hvorfor vi egentlig gik med i sin tid, hvorfor man egentlig videreførte arbejdet dengang, når man alligevel ikke mener, at det, efter at monopolloven er vedtaget, har nogen stor betydning. Ja men vi ville skam gerne have afsluttet det dengang. Jeg tror, det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen vil være enig med mig i, at vi gerne ville have det afsluttet; men vi var sådan nogle elskværdige mennesker over for den nuværende højtærede minister hr. Bertel Dahlgaard og andre, der sagde netop dette: skal